

Ο Γαλλικός Μάης του '68

Η μεγάλη κρίση που δημιουργήθηκε από την εξέγερση των φοιτητών και τις απεργίες των εργατών στο Παρίσι, τον Μάη και Ιούνιο του 1968 έχει σφραγίσει μια εποχή, η οποία έχει περάσει στην Ιστορία.

Ο Μάης του '68 ήταν ένα μοναδικό φαινόμενο με παγκόσμια σημασία. Η ακτινοβολία αναμφισβήτητη, έκτοτε αποτελεί σημείο αναφοράς και μέτρο σύγκρισης με εξεγέρσεις που επακολούθησαν. Η αμφισβήτηση της εξεγερμένης νεολαίας και των εργαζομένων δεν είναι η ίδια με καμιά άλλη.

Τα γεγονότα του '68 ουσιαστικά ξεκίνησαν ως έντονη διαμαρτυρία του φοιτητόκοσμου, που κατέληξαν σε γενική αμφισβήτηση της καθεστηκίας τάξης πραγμάτων. Την ίδια χρονιά έγιναν φοιτητικές εξεγέρσεις στο Λονδίνο, στο Βερολίνο, στη Ρώμη, στο Τόκιο, στο Πανεπιστήμιο του Μπέρκλεϊ των ΗΠΑ, ακόμη και στο Μεξικό.

Όμως, μόνο στη Γαλλία τους φοιτητές υποστήριξε το εργατικό κίνημα, δίνοντας έτσι μια εντελώς διαφορετική διάσταση στα γεγονότα εκείνα.

Οι απλές φοιτητικές διεκδικήσεις ανακατεύθηκαν με γενικότερες ιδεολογικο-πολιτικές θέσεις, δημιουργώντας ένα εκρηκτικό μίγμα πολιτικής και κοινωνικής επανάστασης. Την εποχή αυτή, ο πόλεμος στο Βιετνάμ βρίσκεται στο τέλος του και τα συνειδησιακά προβλήματα που προκαλεί, επηρεάζουν το παγκόσμιο.

Οι φοιτητές κάνουν απεργίες, αλλά και κατάληψη του πανεπιστημίου. Το κίνημα τραβάει την προσοχή αλλά και τη συμπάθεια πολλών, όχι μόνο διανοουμένων, αλλά και του απλού κόσμου.

Η κυβέρνηση τότε του στρατηγού Ντε Γκολ, δείχνει αμήχανη για τα γεγονότα και διατάζει την επέμβαση της αστυνομίας, τις συλλήψεις, τις δίκες των φοιτητών, πράξεις οι οποίες οδηγούν στη μεγαλύτερη αντίδραση των τελευταίων.

Στις 10 και 11 του Μάη συνέβησαν τα πιο αιματηρά γεγονότα. Οι φοιτητές είχαν στήσει οδοφράγματα και το κέντρο της πόλης καιγόταν από τις βόμβες μολότοφ.

Η ογκώδης πορεία περνά μέσα από τους δρόμους του Παρισιού και η ατμόσφαιρα δονείται από τη Μασσαλιώτισσα ανακατεμένη με τη Διεθνή. Οι φοιτητές απαιτούν την απελευθέρωση των συναδέλφων τους. Οι διαπραγματεύσεις αποτυγχάνουν.

Η Αστυνομία αποφασίζει να καταλάβει το «οχυρό» εξήντα οδοφραγμάτων. Οι μάχες μεταξύ 15.000 περίπου φοιτητών και 5.000 αστυνομικών συνεχίστηκαν μέχρι τα ξημερώματα.

Ο απολογισμός είναι βαρύς, οι τραυματίες πολλοί, οι ζημιές τεράστιες και το πολιτικό κόστος ανυπέρβλητο.

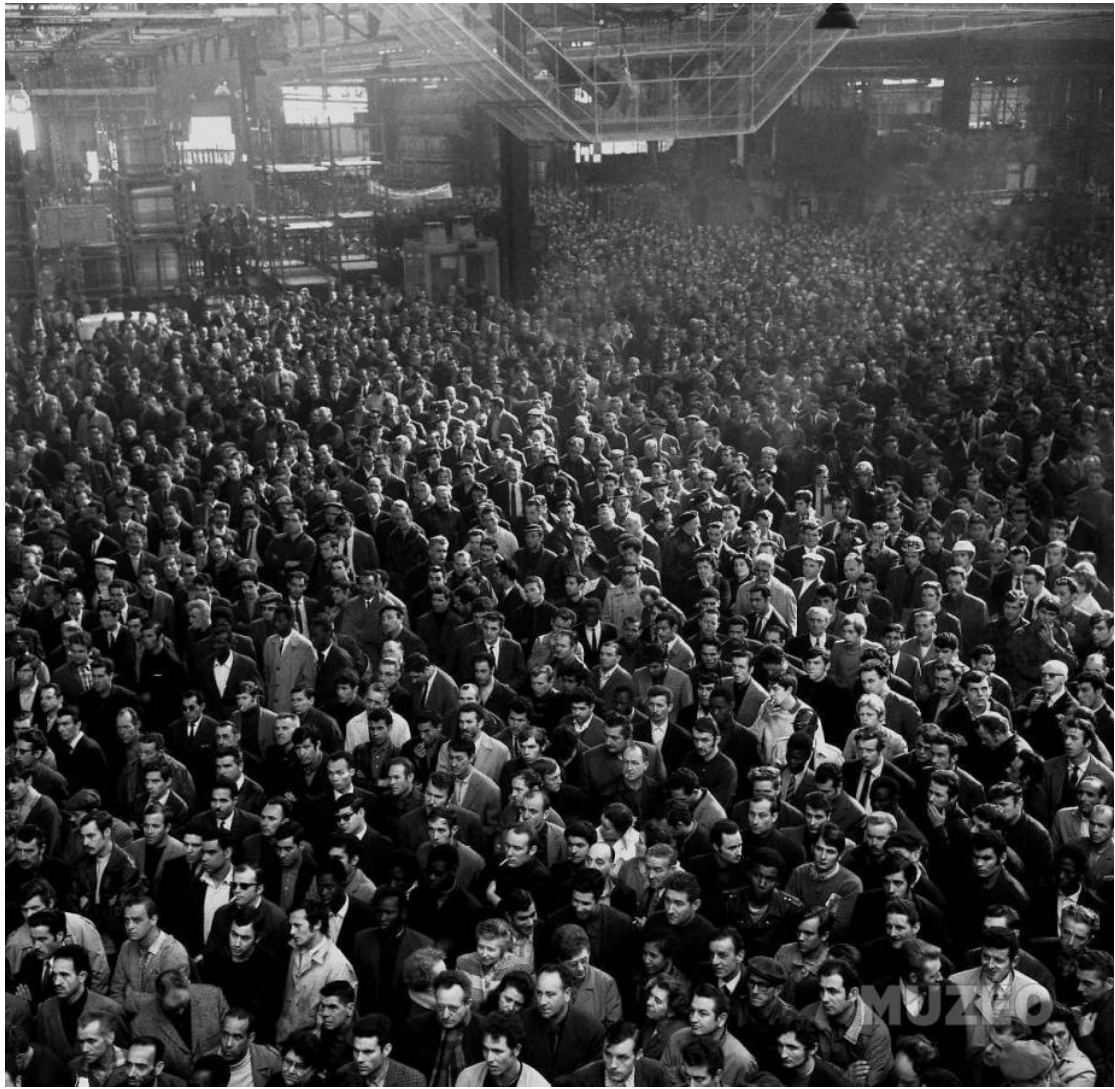

Encarta Encyclopedia, Bettmann/Corbis

Στις 13 του Μάη αποφασίζεται γενική απεργία και πορεία διαμαρτυρίας εναντίον των βιαιτήτων της Αστυνομίας. Η μεγάλη διαδήλωση πέτυχε. Κάπου 8 εκατομμύρια εργατών απεργούν μαζί με τους φοιτητές. Η λαοθάλασσα από φοιτητές, σπουδαστές, μαθητές εργάτες, διανοούμενους και άλλους, φωνάζουν συνθήματα, τραγουδούν και διαδηλώνουν. Γίνεται κατάληψη του Πανεπιστημίου της Σορβόνης από τους φοιτητές. Την επομένη γίνεται κατάληψη του εργοστασίου αεροπλάνων στην Νάντη.

Μεταξύ 24ης και 25ης του ίδιου μήνα οι σκηνές βίας συνεχίστηκαν στους δρόμους της πρωτεύουσας με 456 τραυματίες και 795 συλλήψεις. Οι ειδήσεις για τα γεγονότα ταξιδεύουν στην επαρχία, όπου σημειώνονται κι εκεί ταραχές.

Στις 30 του Μάη ο Ντε Γκολ ανακοινώνει διάλυση της Βουλής και προκηρύσσει βουλευτικές εκλογές για τις 23 και 30 Ιουνίου όπου επικρατούν οι Γκολικοί.

Ο αγώνας του Μάη του '68 εναντίον των θεσμών της κοινωνίας ήταν αυθόρμητος, καθόλου ποδηγετημένος γι' αυτό και άφησε εποχή, ανεξάρτητα του τι έγινε στο τέλος. Για πρώτη φορά ίσως, στην καρδιά της Ευρώπης, έγινε μια εξέγερση, χωρίς όμως καθορισμένα πλαίσια δράσης και αντίδρασης.

Τα γεγονότα του παραχώδους γαλλικού Μάη του '68, ήταν μια ανεπανάληπτη ιστορική στιγμή, με την ολότελα δική τους ταυτότητα και νομοτέλεια, που καταγράφηκαν ήδη και έμειναν χαρακτηριστικά ως ο γαλλικός Μάης του '68.

